

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

5. De dispensationibus in gradibus prohibitis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

affinitatis ex fornicatione contractum, ideo non obstante eo posse contrahi sine dispensatione Apost. licet huiusmodi affinitas contracta fuisset ante confirmationem Concilij Trident. refert decisum Armendar. in addit. ad recop. legum Navarra lib. 4. titulo 15. lib. 1. de matrimon. numero 92.

12. Et ideo non peccare peccato incestus, sed solum simplicis fornicationis illum, qui accedit ad consanguineam in tertio, vel quarto gradu eius, cum qua prius fuit forni-

catus; resoluunt Salzed ad Bernard. in pract. cap. 84. in fine. Emman. Sa in aphor. verb. luxuria num. 2. Gutier. canonic. lib. 1. cap. 23. num. 3. Fr. Emman. in summ. tom. 1. cap. 209. num. 2. conclus. 2. quos refert & sequitur Sanctarel. dicto q. 67. num. 3.

Ac Episcopum auctoritate ordinaria non habere facultatem in gradibus affinitatis, seu consanguinitatis à iure prohibitis contrahentes matrimonia dispensandi, refert decisum Armendar. d. l. 1. de matrim. num. 99.

De dispensationibus in gradibus prohibitis.

C A P V T V.

- 1 Doctores de materia huius text. agentes.
- 2 Intelligitur de contrahentibus cum quocunque impedimento dirimenti.
- 3 Ignorantia crassa excusat, dummodo non sit ingens temeritas.
- 4 Episcopus non potest ordinariè in impedimentis dirimentibus dispensare.
- 5 Dispensatio super impedimento consanguinitatis, & affinitatis non facta mentione de copula habita inter impetrantes, est subreptitia.
- 6 Dispensatio redditur nulla ex copula præcedente dispensationem, si de ea non fuerit facta mentio in supplicatione.
- 7 Dispensatio super impedimento cognationis, vel etià publicæ honestatis, non facta mentione de copula habita est subreptitia.
- 8 Matrimonium si ea intentione contrahatur ab habentibus impedimentum dirimens ut facilius Papa dispense, tunc faciendâ est mentio tum de matrimonio contracto, tum de animo, quo initum est.
- 9 Impedimenta plura non connexa quando sunt eiusdem speciei, & rationis, sunt omnino exprimenda, ut dispensatio sit valida.
- 10 Cause ad dispensandum in impedimentis matrimonij quæ.
- 11 Dos minus competens.
- 12 Femina an dicatur pauper & carere dote, quæ nihil

quidem habet proprium, habet tamen parentes, aliosve consanguineos diuites.

- 13 Propter angustiam.
- 14 Propter inimicitias.
- 15 Propter lites.
- 16 Propter continuas inuasiones piratarum.
- 17 Propter diffamationem.
- 18 Propter maiorem etatem.
- 19 Conservatio diuitiarum in eadem cognatione est iusta causa dispensandi in impedimentis matrimonij.
- 20 Excellentia meritorum in Ecclesiam.
- 21 Proles habita ex consanguinea, quando bona fide suscepta.
- 22 Dispensationes matrimoniales gratis sunt concedendæ.
- 23 Habet locum in compositionibus.
- 24 Notarius in dispensationibus Apost. quartam partem vnius ducati accipere potest.
- 25 Ordinarius potest cogere testes ut ad se veniant, ad illos examinandos in executione dispensationis matrimonialis.
- 26 Dispensationes matrimoniales directas Episcopo, & eius vicario generali, si Sedes vacare contingat, non possunt per vicarium Capitularem expediri.
- 27 Dispensatio non conceditur in secundo gradu consanguinitatis, nisi inter magnos Principes.

* Cap. fin. 6. pe. de clandest. despon. etc. vnica de consang. & affinit.

† Cap. fin. de immu. Eccl. c. quia frustra. de viu.

SI quis intra ^a gradus prohibitos scienter matrimonium contrahere præsumperit, separetur, & spe dispensationis consequendæ careat, idque in eo multo magis locum habeat, qui non tantum contrahere, sed etiam consummare ausus fuerit. ^β Quod si ignoranter id fecerit, si quidem solemnitates requisitas in contrahendo matrimonio neglexerit, eisdem subiiciatur pœnis. Non enim dignus est, qui Ecclesiæ benignitatem facile experiatur, ^γ cuius salubria præcepta temerè contempsit. Si verò, ignorantiam habuit, ^δ tunc facilius cum eo, & gratis dispensari poterit. In contrahendis matrimonijs vel nulla omnino detur dispensatio, vel raro, ^ε & idque ex causa, ^ζ & gratis concedatur. In secundo gradu numquam dispensetur, nisi inter magnos Principes, & ob publicam causam.

1. **V**ide Fernandez in examine Theologia moralis part. 3. cap. 16. §. 2. à num. 5. Armendar. in addit. ad recop. legum Navarra lib. 4. tit. 15. l. 1. de matrimon. num. 100. cum seqq. Valer. Reginald. in praxi fori parit. lib. 3. tit. 139. cum seqq. & num. 198. & num. 203. Rebello de obligat. iustit. part. 2. lib. 3. quest. 5. à num. 19. Agid. de Coniug. de Sacrament. & censur. tom. 2. disput. 33. à num. 42. Vgolin. de officio, & potest. Episcopi cap. 60. Vincent. Filluc. in quest. moralibus tract. 10. quest. 10. Sanch. de matrimon. lib. 8. Gaspar Hurtado eod. tract. disput. 26.

2. ^a Si quis intra gradus prohibitos, &c.] Intelligendum esse de contrahentibus cum quocunque impedimento dirimente, asserunt Philarch. de offic. Sacerd. tom. 1. part. 2. lib. 2. cap. 13. in princip. Petr. de Ledesma de matrimon. quest. 56. artic. vltim. dub. 2. diffi. 1. conclus. 1. Tolet. in instruat. Sa-

cerd. lib. 7. cap. 22. num. 3. Sanch. de matrimon. lib. 3. disput. 42. num. 7. & lib. 8. disput. 25. num. 24. Sanctarel. var. resol. lib. 1. q. 54. num. 3.

^β Quod si ignoranter id fecerit, &c.] Ignorantiam crassam excusare, dummodo non sit ingens temeritas, resoluunt Sanch. de matrimon. lib. 2. disp. 40. num. 4. in med.

^γ Tunc facilius cum eo & gratis dispensari poterit.] A solo scilicet Romano Pontifice intelligit idem Sanch. d. lib. 8. disput. 6. num. 19. Episcopum enim non posse ordinariè in impedimentis dirimentibus dispensare, resoluunt Sanch. lib. 2. disput. 40. Garc. de benef. part. 11. cap. 5. num. 344. Vasq. 1. 2. cap. 2. Agid. de Coniug. d. disput. 33. dub. 3. Basil. Pont. de matrimon. lib. 8. cap. 13. Gaspar Hurtado eod. tract. disput. 26. diffi. 2. & alij plures per me citati de officio, & potest. Episcopi part. 2. alleg. 4.

Dispen-

5. Dispensationem super impedimento consanguinitatis, vel affinitatis, non facta mentione de copula habita inter impetrantes, esse subreptitiam, & inuvalidam, tenent Mich. Galleg. de cognat. spiritali, cap. 24. à num. 1. Sarmient. lib. 1. select. cap. 9. num. 3. Nauarr. in man. cap. 22. num. 86. Gambar. de officio, & potest. Legati, lib. 7. tit. de dispens. delegator. circa matrimonia, num. 409. Ludovic. Lop. in instrukt. conscient. tom. 1. cap. 296. Gutier. canon. lib. 1. cap. 15. num. 16. Fr. Emman. del orden del Inizo, cap. 10. num. 4. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verb. dispensatio, §. 4. Valer. Reginald. in praxi fori panitent. lib. 31. num. 200. vers. simulque. Paul. Comit. respons. moral. lib. 1. q. 104. Quarant. in summa Bullarior. verb. matrimoniales dispensationes, num. 13. Sanch. de matrimon. lib. 3. dist. 1. 4. num. 3. & lib. 8. disput. 25. Gutier. eod. tract. cap. 124. num. 12. cum seqq. Gaspar Hurtado in simili tract. disput. 26. diffie. 5. Rebell. à part. 2. lib. 3. quest. 5. num. 24. Marc. Anton. Genuens. in pract. Archiepif. Neapol. cap. 25. num. 4. Galet. in margar. casuum conscient. verb. dispensatio, pag. 78. col. 1. & verb. incestus, ultim. latè Nicol. Garc. de benefie. part. 8. cap. 3. num. 31. cum seqq. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. decis. 687. in 1. edit. aliàs resol. 583. in 2. edit. & in decis. Curia Archiepif. Neapol. decis. 28. à princip. part. 4. Sanctarel. var. resol. lib. 1. quest. 5. 2. per totam.
- Contra Nauarr. consil. 1. quest. 19. sub tit. de constitut. & consil. fin. de cognat. spiritali. & consil. 8. & 9. de consanguinit. & affinit. in notis, Salzed. ad Bernard. in practie. cap. 129. addit. 1. in fine, vers. unde merito, in ultim. edit. Emman. Sà in aphorif. in verb. dispensatio, num. 10. Vega tom. 2. sum. cap. 34. casu 97. vers. nota porque viene, Fr. Emman. sibi contrarium in summa tom. 1. cap. 236. num. 51. Henriquez. d. lib. 12. cap. 2. §. 4. & 7. L. J. Zech. de republ. Ecclesiast. capitulo 28. de Pavocho, pagina 337. Petr. de Ledefma de matrimon. questione 56. articulo 5. & in summa part. 1. de Sacrament. vbi de Sacrament. matrimon. cap. 27. diffie. 3. conclus. 1. Ceuall. commun. contra commun. 737. Basil. Pont. de Sacrament. matrimon. libro 8. capitulo 17. §. 6. exultimantes taciturnitatem copulae habitae ante concessionem, seu commissiorem. Papae non irritat dispensationem consanguinitatis, aut affinitatis.
6. Et ideo dispensationem reddi nullam ex copula praecedente dispensationem, si de ea non fuerit facta mentio in supplicatione, copulam verò superuenientem post dispensationem ab Ordinario factam non impedire matrimonij validitatem, refert decisum Garc. d. part. 8. cap. 3. num. 70. in fine.
7. Dispensationem super impedimento cognationis spiritalis, vel etiam publicae honestatis, non facta mentione de copula inter impetrantes habita, esse subreptitiam & nullam, per text. in cap. 2. de eo, qui cognouit conf. uxoris suae, resoluunt Galleg. d. tract. de cognat. spiritali. cap. 24. Matiens. in rub. tit. 1. gloss. 1. num. 137. lib. 5. noue recop. Gutier. canon. lib. 1. cap. 23. num. 15. Menoch. de arbit. casu 502. à nu. 1. Garc. d. part. 8. cap. 3. num. 64. & 66.
8. Si matrimonium ea intentione contrahatur ab habentibus impedimentum dicimus vt facilius Papa dispenset, in tali casu esse faciendam in impetratione dispensationis mentionem tum de matrimonio contracto, tum de animo, quo initum est, tradunt Couarr. de sponsal. part. 2. capitulo 6. §. 10. numero 14. Philiaich. d. capitulo 13. in princip. Anton. Cuch. institut. maior libro 5. titulo 13. numero 8. Gutier. lib. 2. canon. capitulo 15. numero pen. Petr. de Ledefma de matrimon. quest. 56. articulo 8. dub. 2. diffie. 1. conclus. 1. Sanch. d. lib. 8. disput. 25. num. 22. Garc. d. part. 8. cap. 3. num. 41. Sanctarel. d. quest. 54. num. 1. & 2. Nauarr. in cap. si quando, de rescript. except. 5. numero 5. vbi sic ait, Non solum oportet mentionem facere contracti male matrimonij scienter, sed etiam fraudis, qua grauior peccando sunt vsq. vt benignior in eos esset Rom. Pontifex, alioquin enim huiusmodi dispensationes ipso iure inutiles erunt, apud Deum quidem, qui omnia nouit, & in foro conscientiae simpliciter; apud homines autem tantum, si & quantum ea fraus probari potest; & in manual. capitulo 22. num. 36. his verbis, licet olim facilius disponebatur in impedimentis eorum qui iam etiam scienter contraxerunt, & consummauerunt matrimonium, hodie tamen iure Concil. Tridentin. sess. 24. cap. 5. de Reformat. matrimon. facilius dispensatur, & consummatio illiciti matrimonij, qua olim

inclinabat Papam ad dispensandum, hodie retrahit, sic etiam Tolet. lib. 7. cap. 22. num. 3. vbi ita ait, Illi qui scienter contrahunt, & habent copulam, vt facilius impetrent dispensationem à Papa, debent narrare Pontifici se illa intentione habuisse copulam, & contraxisse vt facilius cum eis dispensaretur, quo non narrato dispensatio nulla est.

Impedimenta plura non connexa quando sunt eiusdem speciei, & rationis, vt quando quis est consanguineus alteri ex duplici parte, esse necessario exprimentia, vt dispensatio sit valida, tenent Sanch. d. lib. 8. disput. 24. Aegid. de ConincK d. disp. 33. dub. 6. Basil. Pont. de matrimon. lib. 8. cap. 17. §. 5. Gaspar Hurtado in simili tract. disput. 26. diffie. 6. num. 18. contra Henriq. Petr. de Ledefma. Vegam, Fr. Emman. & alios.

§. Idque ex causa, &c. J. Causas, quae hodie in praxi versantur in Romana Curia, pro quibus dispensationes in impedimentis matrimonij conceduntur, referunt Galleg. de cognat. spiritali. cap. 22. Henriq. in sum. lib. 12. cap. 3. §. 9. Fr. Emman. in sum. tom. 1. cap. 237. Petr. de Ledefma etiam in sum. part. 1. de Sacrament. vbi de Sacrament. matrimon. cap. 17. conclus. 5. cum seqq. Sanch. d. lib. 8. disput. 19. Valer. Reginald. in praxi fori panit. lib. 31. num. 196. cum seqq. Farin. in praxi crimin. part. 5. q. 149. num. 149. Aegid. de ConincK de Sacrament. & consur. tom. 2. disput. 33. num. 45. cum seqq. Armendar. in addit. ad recop. legum Nauarrae lib. 4. tit. 15. l. 1. de matrimon. n. 110. cum seqq. Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 6. cap. 3. num. 41. Gaspar Hurtado d. disput. 26. diffie. 3.

Prima causa est, Quod cum Oratrix dotem habeat minus competentem iuxta status sui conditionem, cum qua virum sibi non consanguineum, vel affinem paris conditionis, cui nubere possit, inuenire queat, & dictus Orator intendat illam cum dicta minus competenti dote in uxorem ducere, &c. quam referunt Jacob. de Graff. in aureis decis. part. 1. lib. 2. cap. 81. in fine, Fr. Emman. dicta cap. 237. conclus. 1. num. 2. Galleg. d. cap. 22. num. 8. Gutier. canon. lib. 2. cap. 15. num. 107. Petr. de Ledefma de matrimon. quest. 56. art. fin. & in sum. part. 1. de Sacrament. vbi de Sacrament. matrimon. e. 27. conclus. 5. Henriq. d. lib. 12. cap. 3. §. 9. vers. tertiam, Aloyf. Ricc. in collect. decis. part. 4. collect. 709. & in praxi rerum fori Eccles. decis. 260. in 1. edit. aliàs resolut. 227. num. 8. in 2. edit. Aegid. de ConincK d. tom. 2. disp. 33. num. 47. Campan. d. num. 41. Gaspar Hurtado dicto diffie. 3. num. 11. vers. tertiam, Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 194. vbi num. 196. subdit censendam iustam causam dispensandi, cum in defectu ipso dotis inuenitur ratio pietatis.

Vtrum foemina in ordine ad hunc effectum possit dici pauper, & carcere dote, quae nihil quidem habet proprium, habet tamen parentes, aliove consanguineos diuites? vide Couarr. de sponsalibus part. 2. cap. 6. §. 9. & 10. Sanch. d. lib. 8. disput. 19. num. 19. & 20. Aegid. de ConincK d. disput. 33. num. 48. vbi resolut non dici pauperem si illos possit cogere vt statim dent dotem? dici tamen quando de facto costaret nullum non consanguineum, qui sit paris conditionis cum ea foemina, velle eam habere uxorem, eo quod communiter sibi persuadeant parentes non duros sufficientem dotem.

Secunda, Quod cum dicta Oratrix in dicto loco propter illius angustiam virum sibi non consanguineum, vel affinem paris conditionis, cui nubere possit, inuenire nequeat, &c. referunt Galleg. d. cap. 22. num. 10. Henriq. d. §. 9. Vega in sum. tom. 2. cap. 34. casu 167. Fr. Emman. d. cap. 237. num. 2. vers. la quarta, Jacob. de Graff. de arbitrar. confess. cap. 43. Sanch. d. lib. 8. disput. 19. num. 12. Aloyf. Ricc. d. resol. 227. num. 8. Aegid. de ConincK d. disput. 33. n. 46. Valer. Reginald. d. lib. 31. n. 196. vers. ad tertiam, vbi resolut requiri tantum, vt intra oppidum proprium foemina non inueniatur aequalis, cui nubat, refertque ita decisum fuisse, Gaspar Hurtado d. diffie. 3. n. 11. vers. secunda, Sanch. d. disput. 19. n. 13. dicens num. 15. non esse adstringendam ad nubendum alicui vetulo, aut durioris, intolerabiliorve ingenij.

Tertia, Quod cum inter dictorum Oratorum parentes, consanguineos, vel affines graues inimicitiae orta iam sint, & ad praesens vigeant, aliunde tamen quam ex causa matrimonij inter Oratores contrahendi prouenientes, & ante illius tractatum exortae, & certum sit quod si Oratores praedicti inueniantur

- matrimonialiter copularentur, inimicitia huiusmodi omnino componerentur; pro illis igitur componendis, ac pro bono pacis Oratores predicti capiunt, &c. referunt Sanch. d. lib. 8. disput. 19. num. 8. Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 196. vers. ad secundam, Gaspar Hurtado d. diffie. 3. num. 11. vers. prima.
15. Quarta, Quod cum inter dictos Oratores, seu eorum parentes lites super rebus magni momenti orta iam sint, & ad praesens vigeant, lites huiusmodi omnino cogantur, &c. referunt Fr. Emman. d. cap. 237. num. 2. vers. la segunda por se acabar un gran pleito, Aegid. de Coninck d. disput. 33. num. 45. Sanchez dicit lib. 8. disput. 19. num. 8. ubi num. 9. asserit quod ad hanc causam reducitur cultatio scandalorum inter cognatos, & num. 11. dicit similiter esse iustam dispensandi causam quando dispensatio est quasi remedium necessarium ad obviandum alicui magno delicto.
16. Quinta, Quod cum dictus locus ad litus maris situs continuis inuasibus piratarum, & fidei Orthodoxae hostium expostus sit, propterea externi homines non ita libenter, ut cum dicti loci habitatricibus contrahant, accedere velint, capiunt, &c. refert Quarant. in Summa Bullarum, verb. matrimoniales dispensationes.
17. Sexta, Cum autem Pater sancte nisi matrimonium inter Oratores contrahatur, dicta Oratrix inuupta, & dissimata remaneret, grauiusque exinde scandala possint vero similiter exoriri, ideo, &c. refert Sanchez dicit libro 8. d. disputacione 19. num. 9.
18. Septima, Quod dicta Oratrix vigesimumquartum annum excedens habentis virum paris conditionis, cui nubere possit, non inuenit, &c. refert Quarant. d. verb. matrimoniales dispensationes.
19. Octaua, Conseruatio diuitiarum in eadem cognatione ne causa dotis detrahantur ad aliam cognationis familiam, quando ea amplissima sunt, referunt Galleg. d. cap. 22. num. 11. cum sequentibus, Vega tom. 2. summa cap. 34. casu 167. Fr. Emman. d. cap. 237. conclus. 11. in fine, Aegid. de Coninck dicto disput. 33. num. 49. Valer. Reginald. dicto lib. 31. num. 197.
20. Nona, Excellentia meritorum in Ecclesiam, siue dispensationem petentis, siue eius, cui petitur, referunt Galleg. d. cap. 22. num. 17. Sanch. d. disput. 19. num. 32. Aegid. de Coninck d. disput. 33. num. 49. vers. 5. Gaspar Hurtado dicto difficult. 3. num. 12.
21. Decima, Proles habita ex consanguinea quando bona fide suscepta est, referunt Petr. de Ledesma de matrimon. quaest. 56. artic. ultim. ad fin. Gutier. canon. lib. 2. cap. 15. num. 107. Sanchez d. disput. 19. num. 33. Aegid. de Coninck d. disput. 33. num. 49. vers. 7.
- Et gratis concedantur.] Dispensationes matrimoniales gratis concedendas esse, & non licere Episcopo, vel eius Vicario pro eis quicquam accipere nec ratione taxae etiam ex immemoriali consuetudine, nec ratione sigilli, vel alicuius alterius rei, refert decimum Garc. de benefice. part. 8. cap. 1. num. 77. ad 6. aduertens decretum illud, quod solet poni in litteris dispensationum matrimonialium, ut nihil muneri, seu praemij sponse accipi possit pro illarum executione, ita intelligendum esse ut neque Ordinarius ipse, neque eius Vicarius quicquam pro mercede laboris, quem ea in re susciperent, capere possent, notarij vero pro examine testium, quartam aurei, seu ducati partem licite accipere possunt.
- Habere locum in compositionibus, non in mercede, quae pro Bullarum expeditione soluitur, refert decimum Garc. d. part. 8. cap. 1. num. 100.
- Statutum concedens Episcopis ut certum quid possint accipere in causis commissarijs, non habere locum in dispensationibus matrimonialibus, etiam si factum sit in Synodo Prouinciali, notarium autem quartam partem vnus ducati accipere posse, refert decimum Garc. d. part. 8. cap. 1. num. 104.
- Episcopum posse, sed non cogi, concedere litteras dimissorias Ordinario inferiori pro examinandis testibus in executione dispensationis matrimonialis, posse autem cogere testes ut ad se veniant, argument. cap. statutum. §. in super. de rescript. in 6. refert decimum Garc. dicto part. 8. cap. 1. num. 116.
- Dispensationes matrimoniales directas Episcopo, & eius Vicario generali, si Sedes vacare contingat, non posse per Vicarium capitularem expediri, contra Sanchez de matrimon. lib. 8. disp. 27. num. 29. cum sequentibus tenet Aldan. d. tit. 8. num. 56. attestans sic fuisse decimum sub die 24. Maij 1621.
- In secundo gradu numquam dispensetur, nisi inter magnos Principes. Vide Henric. dicto libro 12. capitulo 3. §. 6. in commento littera X. Sanchez dicit libro 8. d. disputacione 19. numero 5. Gutier. de matrimon. capitulo 128. numero 14. Zerol. in praxi Episcop. parte 1. verb. dispensatio. §. 2. ubi refert se vidisse dispensare inter Barones, & titulos Regni Neapolitani, Aegid. de Coninck dicit d. disputacione 33. numero 44. ubi dicit hunc Tridentini locum intelligendum esse de gradu consanguinitatis, vel affinitatis ortae ex legitimo matrimonio, quia in affinitate ortae ex fornicatione, praesertim occulta, longe facilius dispensatur.

Matrimonium inter raptorem & raptam, an & quando irritum.

C A P V T V I.

- 1 Doctores de materia huius text. agentes.
- 2 Raptus non factus causa contrahendi matrimonium cum rapta, sed causa libidinis, minime dirimit matrimonium.
- 3 Raptus, quo femina inuitis parentibus, ipsa tamen consentiente rapitur, dirimit matrimonium.
- 4 Raptus quo femina corrupta, meretrix, vel inhoneste rapitur, dirimit matrimonium.
- 5 Raptus, quo femina rapit virum, non dirimit matrimonium.
- 6 Raptus propria sponsa ipsa inuita non dirimit matrimonium.
- 7 Raptus non dirimit matrimonium si solis importunis precibus, aut pretio conducta femina extrahatur.
- 8 Raptus ut dicatur, requiritur traductio de loco ad locum.
- 9 Sponsalia celebrata inter raptorem & raptam inualida sunt, dum rapta est in potestate raptoris.
- 10 Raptor si nubat fit infamis.
- 11 Raptor contrahens matrimonium cum rapta est omnino liberandus.
- 12 Raptores & fautores raptus dirimentis matrimonium excommunicatur ipso iure.
- 13 Pena infamiae, & incapacitatis ad dignitates, ac obligationem dotandi raptam, & priuationem gradus clericalis, quando raptor, aut fautor est clericus, non incurritur ante sententiam iudicis.
- 14 Raptor siue matrimonium contrahat, siue non, tenetur ad decenter dotandam raptam arbitrio iudicis.

a Cap. fin. de rapt. vide Conc. Chalced. c. 26. c. eos & c. de puellis 36.

Decernit sancta Synodus, inter raptorem, & raptam, a quandiu ipsa in potestate raptoris manserit, & nullum posse consistere matrimonium. Quod si rapta a raptore separata, & in locuto, & libero constituta, illum in virum habere conserit, eam raptor in uxorem habeat, & nihil.